

nen nu er hægtet helt tæt på euroen og følger euroen op og ned hele tiden, sekund for sekund.

Derfor vil jeg gå hjem og undre mig over, hvordan man kan have en svag euro, som er en dundrende misforståelse, og en stærk krone, som er en fantastisk succes, når de følges ad i tykt og tyndt hele tiden.

Frank Dahlgaard (UP):

Det her er en meget alvorlig situation, for ministeren siger jo her – det kan ikke misforstås: Nej, jeg og den øvrige regering er ikke overrasket over det, der er sket efter euronejet.

Hvordan i alverden kan regeringen så indkalde til pressemøde søndagen før afstemningen kl. 13.30 herovre i Vandrehallen for for den samlede presse at kundgøre – alle eurojapartierne og kronemodstanderpartierne – at dansk økonomi og i det hele taget situationen for det danske samfund er dybt alvorlig, hvis det bliver et nej?

Hvordan kan man det, hvis man ikke er spor overrasket over, at dansk økonomi kører videre i fin stil, når man kan læse så sent som i dag i dagbladet Børsen: »Optimistisk tro på dansk økonomi«, når man kan læse, at aktiekurserne i Danmark har klaret sig langt bedre – også den sidste måned – end økonomien i alle andre lande?

Så har man altså bevidst misinformeret befolkningen, når man godt vidste, hvordan det ville gå i tilfælde af et nej? Er det ikke rigtigt, og vil ministeren ikke erkende det og tage konsekvensen af det?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg synes altså også, at regeringen spiller på en meget, meget kort hukommelse – eller et håb om en meget kort hukommelse – hos vælgerne. Hvis regeringen nu vil give indtryk af, at man da hele tiden har været klar over, at det ville gå fint og uden problemer med et dansk nej, så er det utroligt, hvad vi måtte høre på i dagene op til folkeafstemningen, ikke alene fra økonomiministeren, for der var jo altså flere aktører på banen; de fleste ministre har jo været på banen med skræmmebilleder i forhold til et dansk nej, som jeg nu kan forstå man godt i regeringen var klar ikke blev tilfældet.

Men lad mig så hive fat på ét element, som ministeren her i dag stadig vedkender sig fra før afstemningen den 28. september, nemlig, at

hun forventer, at rentespændet mellem Danmark og Euroland vil blive på mindst en halv procent, permanent mindst en halv procent.

Jeg vil bare spørge økonomiministeren: Er der på nuværende tidspunkt noget, der tyder på, at det er rigtigt? Kan ministeren ikke igen bekræfte, at rentespændet mellem Danmark og Tyskland i dag er på 0,32 og har haft en faldende tendens siden afstemningen den 28. september?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det, der gør den politiske debat meget vanskelig, er, at tingene bliver vendt og drejet og brugt underligt.

Det bedste, jeg kan sige til hr. Thulesen Dahl, er: Prøv lige at kigge i det meget store bind, som Økonomiministeriet og Finansministeriet skrev, analyser efter analyser; det hedder »Danmark og euroen«. Der er jo beskrevet, hvad det er, regeringen har haft af opfattelser. Det kan jo gås efter. Og så vil jeg godt appellere til, at man ikke skaber den forestilling, at alt – for det tror jeg ikke er meningen hos de to spørgere – kan gøres op en måned efter folkeafstemningen.

Jeg finder, som regeringen finder det, og som vi fandt før den 28. september, at det er meget alvorligt for Danmark ikke at være med i euroen. Vi har sat os uden for indflydelse på nogle meget vigtige områder, men vi hæfter os på de andre ved vores fastkurspolitik for at drage nytte af det slid og besvær, de andre har.

Det er det, jeg synes, er et problem: at vi, Danmark, ikke tager et medansvar for at skabe nogle bedre vilkår for hele Europa, inklusive os selv, også på længere sigt.

Og så til hr. Frank Dahlgaard omkring pressemødet søndagen før afstemningen: De fem jpartier mente og mener, som jeg har hørt de andre, at det var meget vigtigt, at vi fik et ja, at det var vigtigt for Europa, at det var vigtigt for Danmark. Det mener vi fortsat, og igen vil jeg henvise til alle de svar, der er givet, og de analyser, der er lavet i centraladministrationen.

Det er hr. Thulesen Dahl, der kalder det skræmmebilleder; det er ikke regeringen. Det er rigtigt, at rentespændet er lavere nu end en halv pct. Og jeg håber da, at vi kan blive ved at have det sådan, at vi ikke har en halv pct, men lad os se, hvordan det går. Regeringen vil gøre sig meget umage med, at vi klarer os så godt som muligt.